1

Pożegnanie

Ser. I.

№ 4.

opracował

J. F. GUNIEWICZ.

1. Za Niemen, het, precz!
Koń gotów i zbroja, dziewczyno, ty moja,
Uściśnij, daj miecz!
Za Niemen, za Niemen? – I czemuż wzajemnem
Nie przylgniesz tu sercem, cóż wabi za Niemen?
Czy kraj tam piękniejszy, kwiecistsza tam błoń?
Kraśniejsze dziewoje?, że tak spieszysz doń!

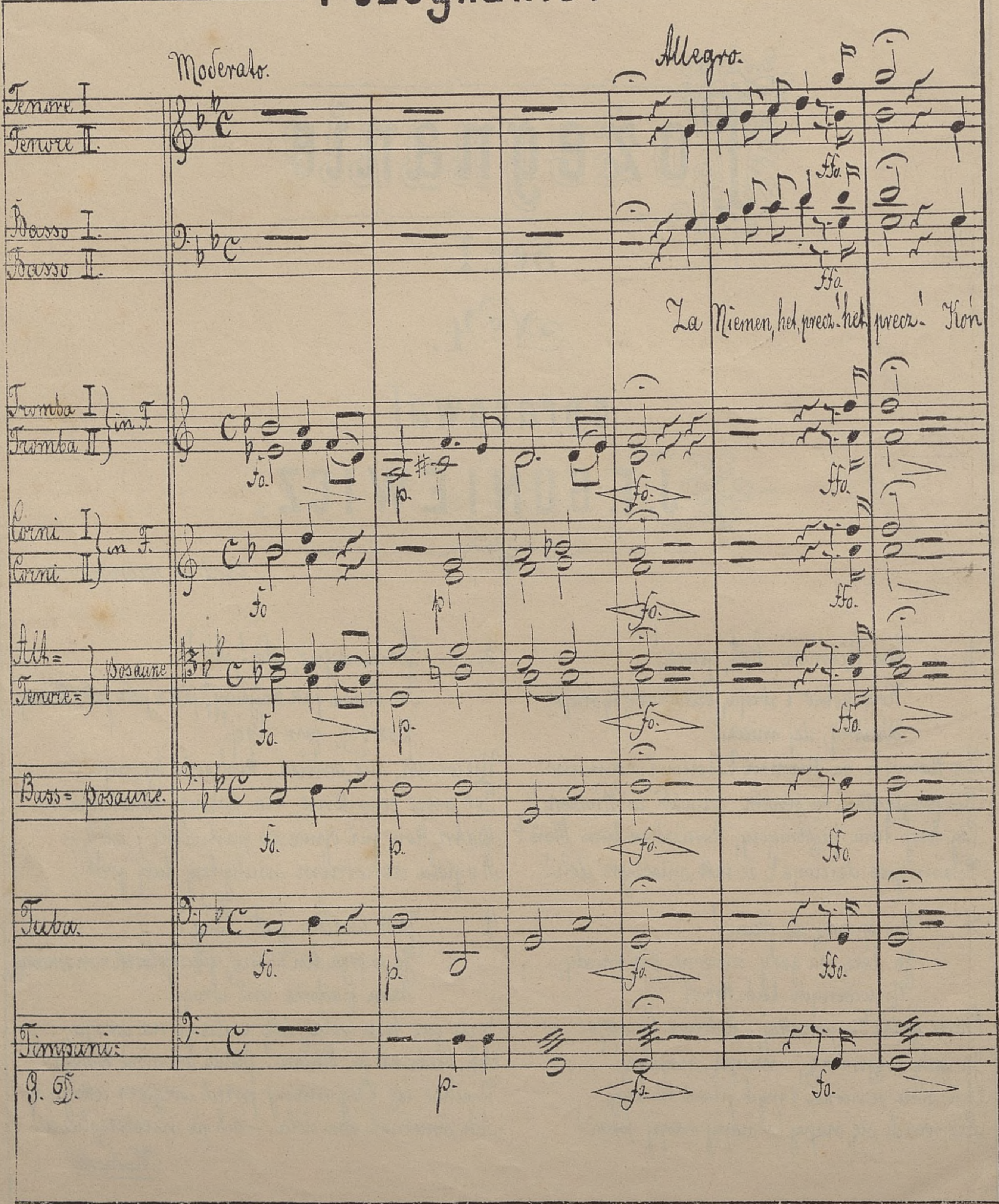
2. Nie spieszę do dziew!
Ja lecę na gody, czerwone pić miody,
Niewiernych lać krew!
Chcesz godów? – poczekaj, – kochanie ty moje!
Ja gody wyprawię, – nasycę, napoję!
Ach, serce ci wierne, z mych piersi tu rwij, –
Łez moich się napij! – napij mojej krwi!

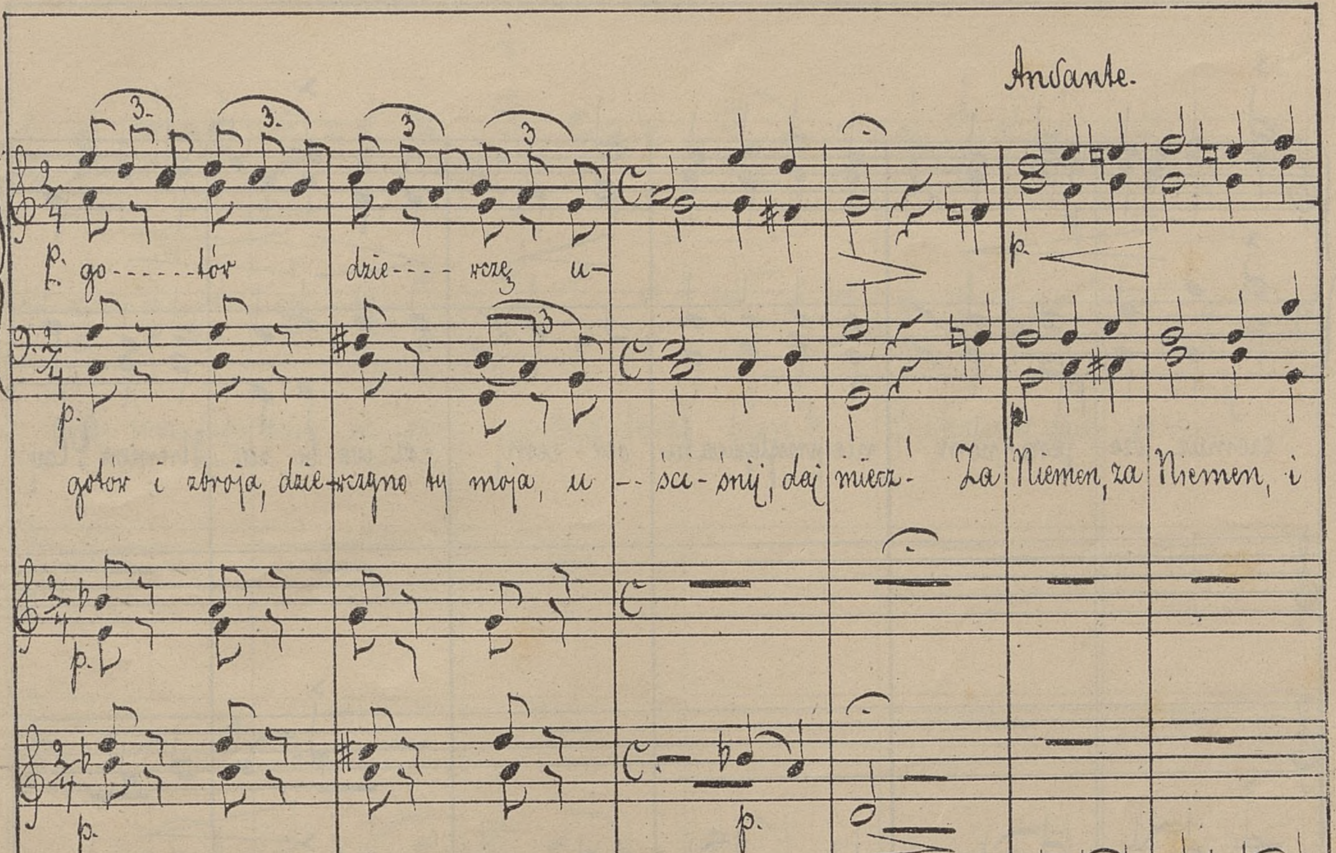
3. Dziewczyno, stój! stój!
Twe słowa jak brzytwy; jak z pola jak z bitwy
Powrócę, jam twój!
Nie wrócisz, nie wrócisz, kochanie ty moje!
Twe serce odwyknie, twa pamięć zapomni. –
Patrz koń już opuszcza pastwisko i żłób, –
A w polu czerwonem niechybny twój grób!

4. Jak wielki jest Bóg!
Ja w oręż ten wierzę, gdziekolwiek nim zmierzę,
Tam padnie mi wróg!
Jeżli już twa wola, idź walczyć na wroga;
Ach, biednaż ja, biedna! jakaż we mnie trwoga!
Niechże cię Bóg możny przed wrogiem ukrywa.
Ach, smutnaż ma dola, – ach ja nieszczęśliwa!

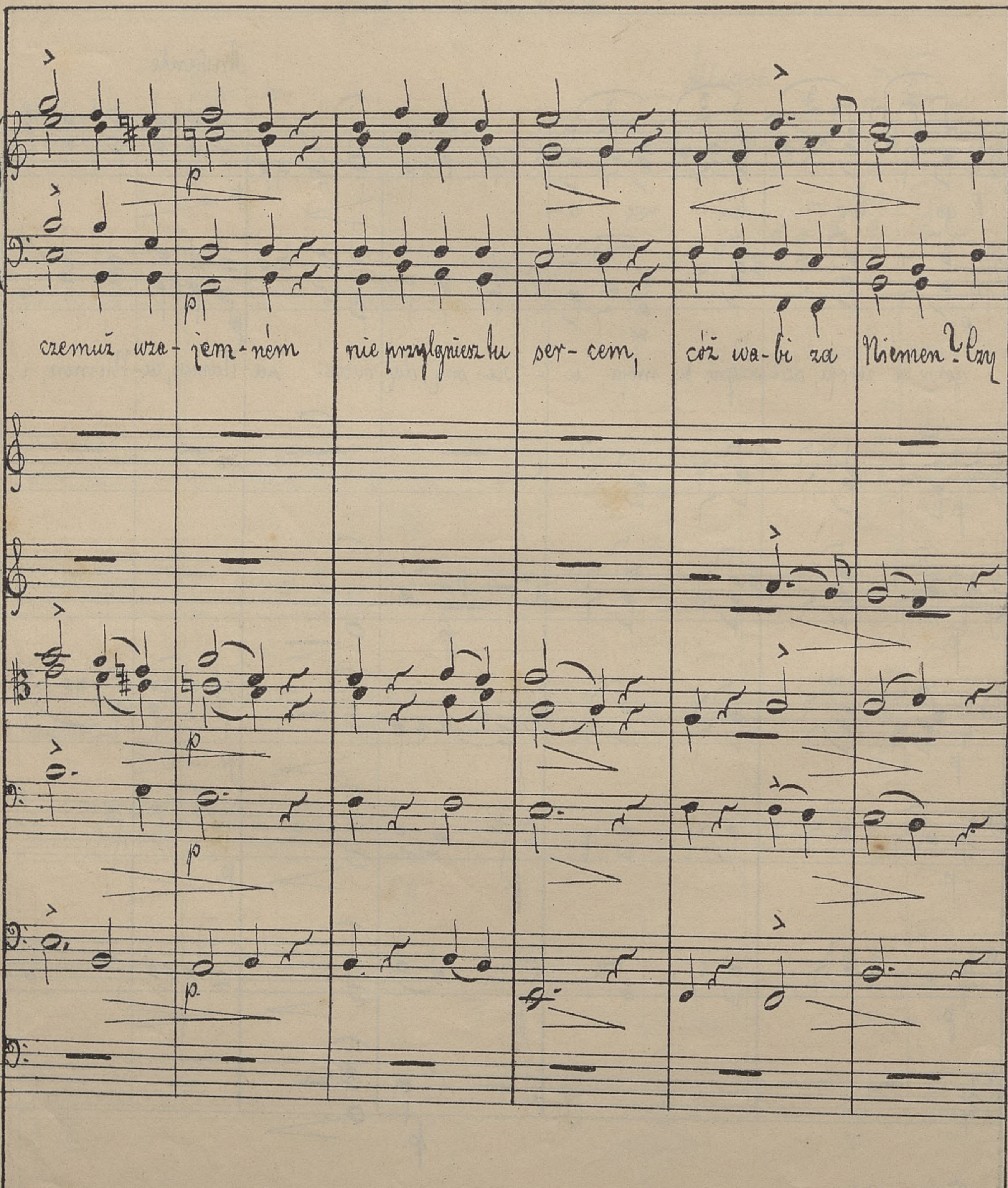
Zaleski.

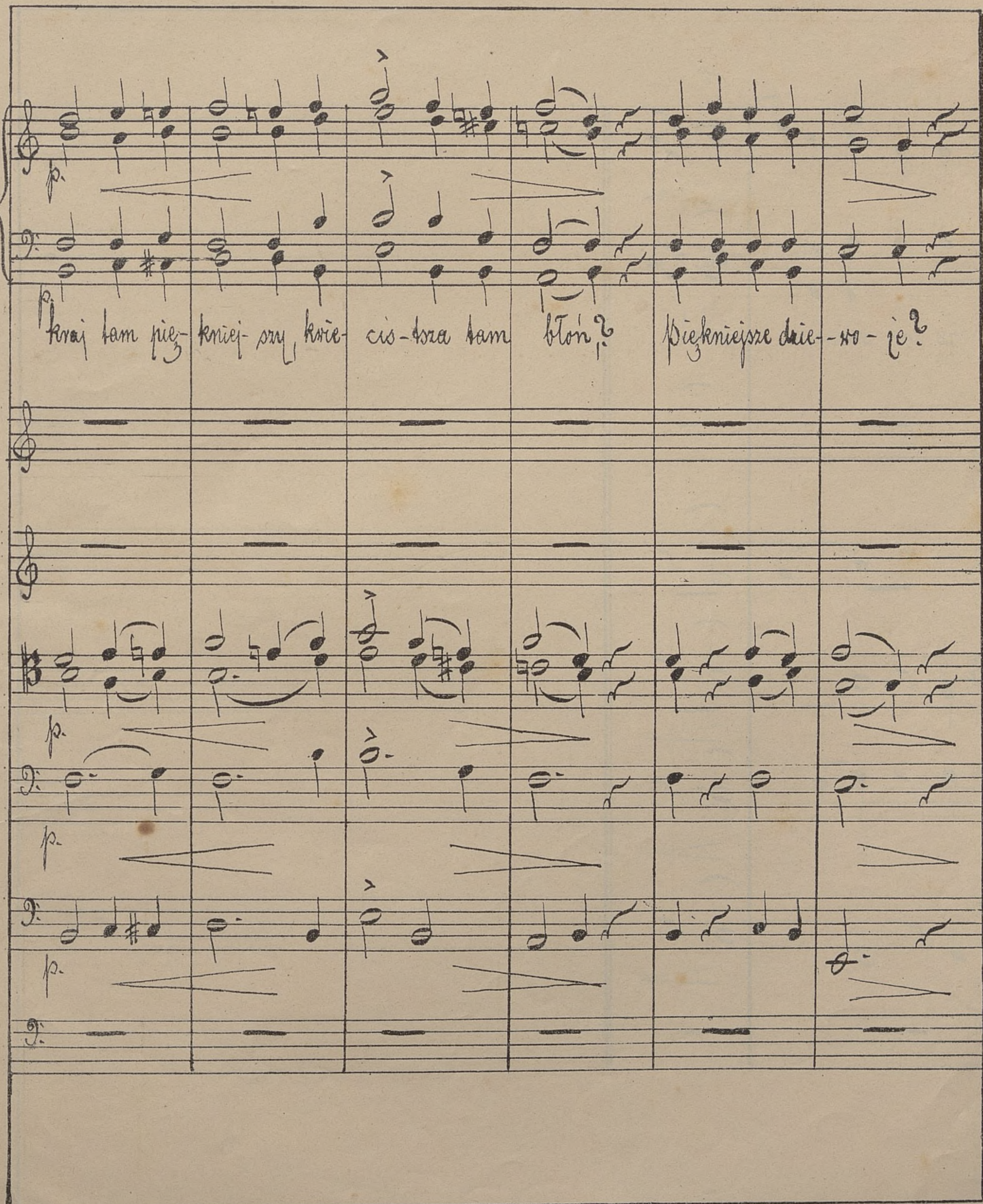
Pożegnanie.

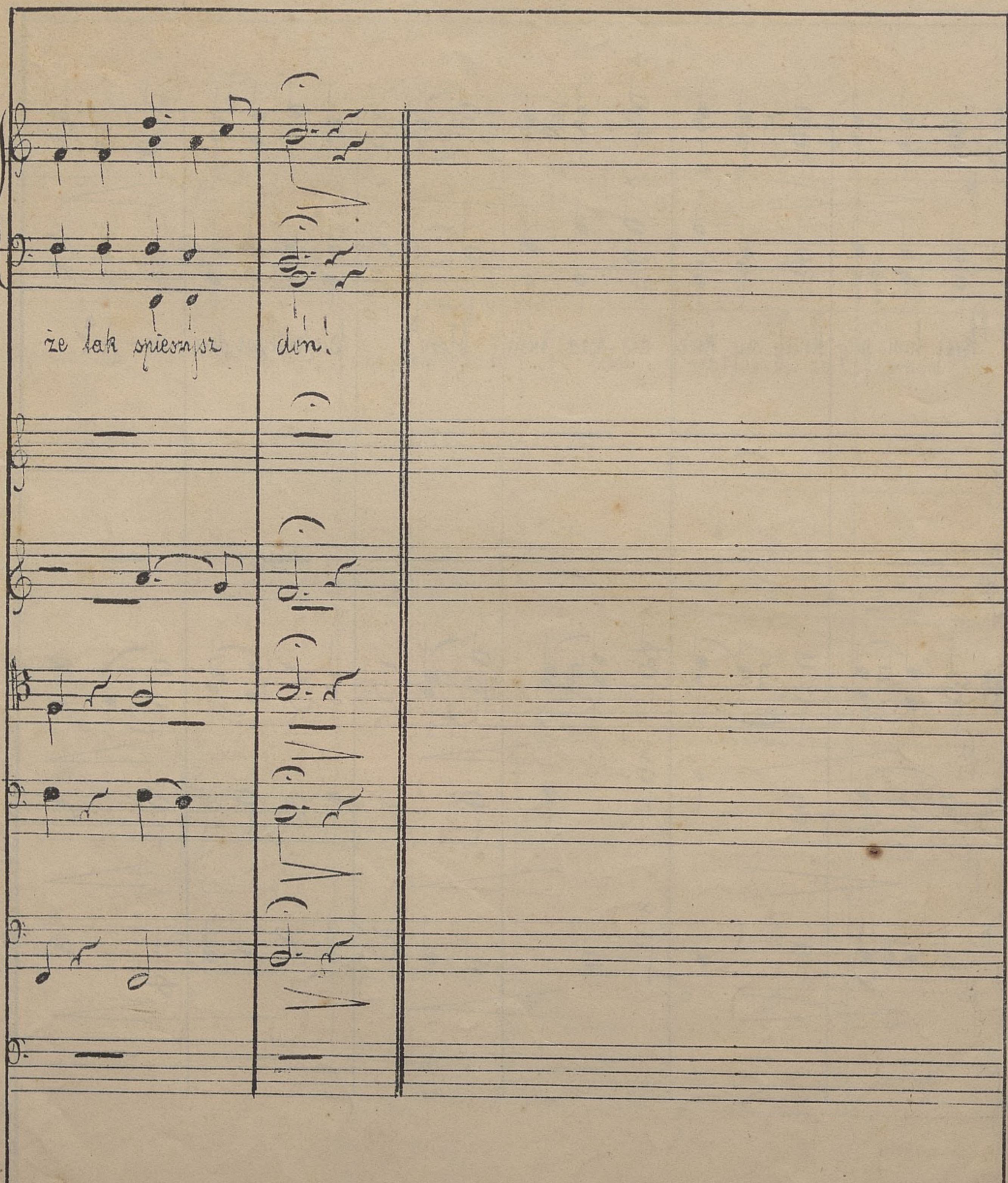

Moderato.
Allegro.
Tenore I
Tenore II.
Basso I.
Basso II.
Za Niemen, het, precz! het, precz! Koń
Tromba I
Tromba II
in F.
Corni I
Corni II
in F.
Alt=
Tenore=
posaune
Basso=posaune.
Tuba.
Timpani.
G. D.

Andante.
go------tów dzie----wczę u-
gotów i zbroja, dziewczyno ty moja, u--ści-śnij, daj miecz! Za Niemen, za Niemen, i

Ser. I. № 4.

czemuż wza- jem-nem nie przylgniesz ku ser- cem, cóż wa-bi za Niemen? Czy
p

p.
Kraj tam pię- kniej- szy, kwie- cis- tsza tam błoń?
Piękniejsze dzie- -wo- je?
p.
p.
p.

że tak spieszysz
don!